Temps Ordinari - Corpus Christi

Per FrancescRiera el dl., 05/06/2023 - 00:00

Dt 8,2-3.14b-16a
1Co 10,16-17
Jn 6,51-58

0. L'Ou com balla i la Processó de Corpus
– L'Ou com balla. Un ou ballant en el brollador d'una font, davant dels infants embadalits. I no cau...! I si algun cop cau, no saps ben bé com, però es redreça. Ple de bellesa, llum color, flors... i de significats. L'esclat de la primavera. Sembla que volia significar la sagrada forma, i la conca de la font, el calze de l'Eucaristia. La rodonesa de l'ou blanc, joliu, senzill i encisador. Una exposició del Santíssim insòlita. La custodia major de la Catedral, no feta ni d'or, ni de plata, sinó de primavera, d' abundor de flors, d'esclat de la Natura.

No és que nens i grans vagin a "adorar", és que van a "contemplar", callar, deixar-se embadalir pel misteri de l'aigua viva, del calze sant i de la forma sagrada. Corpus Christi, dia d'adoració al Cos i a la Sang de Crist.

– La Processó de Corpus. Cal entapissar el sol amb els pètals de les flors, la ginesta, les roses. Ja ho feien el dia de Rams a Jerusalem, quan entrava el Senyor, encatifant el camí amb les seves vestes. A Catalunya és gran festa de la ginesta, de les enramades, dels domassos, de les catifes de flors. El Museu diocesà de Barcelona guarda diferents reproduccions dels Corpus de la història barcelonina. Des del bell començament era un esclat de persones venerant el Corpus Christi. Una gran festa popular on ningú hi vol faltar.

1. D'on ve tot plegat?
De l'Ou com Balla, el entesos diuen que a Barcelona hi ha documentació des del 1653. I que per tant des d'aquestes dates, enramaven la font del claustre de la Catedral. De la Processó, diuen que ja sortia l'any 1322.

Però nosaltres sabem que ve de més lluny...! De la taula del Sant Sopar. El Mestre necessitava viure amb els seus la calidesa de la fraternitat, abans de la negror que l'esperava. Els ha reunit, en un àpat de germanor, com havia fet tantes vegades.

Precisament l'evangeli d'aquest diumenge rememora aquella multitud, que va menjar fins a saciar-se, asseguda a l'herba nova de primavera. Aleshores Jesús "prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, digué la benedicció, partí els pans, els donà..."

El dia de Dijous Sant, amb un to entranyable de comiat, els obre el seu Testament: la meva vida és un pa que es trenca, parteix i reparteix.

Trobem el Déu de Jesús quan "combreguem", masteguem, digerim... la vida del qui fou home per als altres, de qui fou tot ell entrega, combat a favor de la vida, de la justícia desbordant del Regne.
Trobem el Déu de Jesús, quan ens alimentem amb el seu Cos i la seva Sang per reproduir el seu camí de donació, d'aposta per la vida, quan com ell ens situem al costat dels darrers, dels exclosos... lluitant amb Jesús per fer-los "primers", per incloure'ls.
Trobem el Déu de Jesús quan combreguem un crucificat, un ajusticiat, un home martiritzat injustament.

2. Els primers cristians es reuneixen per fer el Memorial
Per tornar a obrir el Testament. Tornar a menjar Jesús, pa trencat, penjat a la creu amb tots els condemnats i presos. I ells, els primers cristians, tenen germans a les presons, i potser, com Jesús, seran martiritzats. I tenen germans malalts, impossibilitats o ancians. I acabat l'àpat eucarístic els porten un boci del Cos de Crist: "que el Cos de Nostre Senyor Jesucrist et guardi per a la vida eterna".

Però no sempre l'Eucaristia es podia repartir acabada la trobada eucarística de la comunitat. A poc a poc es fa necessari guardar el pa sagrat, i amb tota veneració, ho fan de manera sagrada, en els "sagraris"; no foren fets inicialment per a l'adoració, sinó perquè guardin el "viàtic" que enrobusteixi de Crist a empresonats, malalts, impossibilitats.

Fàcilment surt el desig de pregar davant aquests inicials "sagraris" que guarden el Testament de Jesús, per a portar-lo als que, amb Jesús, duen la seva creu. I, d'aquí, la devoció derivarà en les custodies. I més endavant en les processons de Corpus i la necessitat popular i devota d'enramar i encatifar el camí de Jesús.

3. Amb el temps
Hi pot haver el perill s'oblidi la força revolucionària del Testament de Jesús: el "pa trencat", que ens alimenta perquè siguem "pa trencat". L'or de les custòdies és magnífic, el Senyor se'l mereix...! Però que no escamotegi el Testament!: la processó, la custodia, són l'ostensori d'un assassinat.

4. Avui dia de Corpus
Adorem...! Necessitem adorar la Divinitat, agenollar-nos, cremar encens, fer silenci. Estar hores davant el Santíssim

Tornem a obrir el Testament: escoltem "jo soc un pa trencat", m'he deixat esbocinar.
Fem una processó. No oblidem que és revolucionària: ADOREM UNA VIDA QUE S'HA DEIXAT TRENCAR. Que la pietosa processó esdevingui una "manifestació perillosa".
Fem enramades, celebrem la vida, nova com l'ou com balla, nova com la Resurrecció i la Pentecosta.

ETIQUETES
TESTAMENT ADORACIÓ PA COMUNIÓ PROCESSÓ